

HERGÉ

NHỮNG CUỘC PHIÊU LƯU CỦA TINTIN

CHUYẾN BAY 714 TỚI SIDNEY

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

CHUYẾN BAY 714 TỚI SIDNEY

Chiếc Boeing 707 của hãng Qantas đến từ London vừa đáp xuống sân bay Kemajoran tại Djakarta(*), đảo Java. Đây là nơi quá cảnh cuối cùng của chuyến bay 714 tới Sydney.

truyentranhphapbi.com

Nhưng tôi nói là tới Djakarta rồi mà...

Lạ ghê, vậy mà tôi tưởng đã tới Djakarta chứ.

Thì ĐÚNG là Djakarta mà, ngàn tỷ ngàn triệu ngàn lần chết tiệt!

Chandernagor(**)? Ông giỡn sao chứ!

Brest sấm sét ơi, tôi nhắc lại là Djakarta: đây là DJAKARTA! Ông làm tôi phát bực rồi...

À, tới rồi hả? Thì cứ nói ngay vậy đi.

Chưa tới Sydney đâu, Giáo sư. Mới tới Djakarta thôi.

Ừ biết rồi. Vậy mà tôi tưởng đã tới Djakarta chứ.

Các hành khách quá cảnh, xin vui lòng theo tôi...

À, hành khách quá cảnh là đoàn mình đó...

Mình khoái kiểu tạm dừng như vậy, mình chúa ghét máy bay.

Tintin nè, giải khát chút chứ, cậu nghĩ sao?

Ý hay lắm, sao lại không chứ?

A, có quầy giải khát kia...

Mình tới đó đi.

Ê này, dừng lại! Dừng lại đó! Đúng là giống mặt người ta mà!

* Djakarta: tên của thành phố Jakarta (thủ đô của nước Indonesia) từ năm 1949-1972. Tập truyện này được sáng tác vào năm 1966-1967.

** Chandernagor: nay là thành phố Chandannagar, thuộc tỉnh Tây Bengal, Ấn Độ. Nơi đây từng là thuộc địa của Pháp.

* Piotr Szut, viên phi công đã xuất hiện trong tập "Cá mập vùng Biển Đỏ".

Szut!!! Ngạc nhiên chưa!
Szut đây sao?!

Thuyền trưởng Haddock!
Tintin! Xin chào, rất vui
được gặp nhau!

Và đây là Giáo sư Tournesol mà anh
chắc đã nghe nhắc tới...

Rất hân hạnh được bắt tay
ông, thưa Giáo sư...

Tournesol mà...

Cái đồ đeo yếm bắn súng liên
thanh(*)! Nhưng cậu làm gì ở đây
vậy, anh chàng to đùng này?

Làm phi công máy bay tư
nhân... Các vị chắc biết tỷ phú
Laszlo Carreidas nổi tiếng
chứ? Ông là chủ tôi đó...

Laszlo Carreidas? Nhà sản xuất máy
bay? "Người chẳng bao giờ cười" hả?

Ông đó! Sản xuất máy bay Carreidas,
hàng len, hàng điện tử, Sani-Cola, vân
vân... Tôi đưa ông tới Sydney dự hội
nghị quốc tế về hàng không vũ trụ...

Mềng ơi! Tụi tôi cũng đi dự
hội nghị đó nè, khách mời
danh dự luôn! Chính tụi tôi
đã mở đường lên Mặt
Trắng mà(**)!

Vậy sao? Tôi cứ tưởng
các vị lại làm chuyến
phiêu lưu khác chứ...

Không, không, không!
Chấm dứt phiêu lưu rồi!
Đây chỉ là chuyến du
lich thú vị! Hết chuyện
lôi thôi, hết phiền phức,
hết cả những màn cảm
giác mạnh...

Xin lỗi, hồng thấy con cún... Suýt nữa nó
làm tui té rồi! Cơ trưởng à, có điện báo
về kế hoạch bay nè.

Thô bạo!

Cám ơn... Xin giới thiệu: đây là Cơ
phụ Paolo Colombani... Còn đây là
bạn tôi: Thuyền trưởng Haddock,
Giáo sư Tournesol, và Tintin.

Hân hạnh!

Xin chào!

Có gì đặc biệt không, Colombani?

Bình thường hết, Cơ
trưởng à: áp suất khí
quyển ổn định, gió yếu ở
hướng Đông Nam, trời có
mây. Hẹn lát nữa gặp lại.

Colombani là người mới, anh ta
thế chỗ cho Cơ phụ vừa bất ngờ
bị bệnh và phải nhập viện
khẩn cấp ở Téhéran.

Tay này
khó ư
ghê!

Thô lỗ!

À, chủ của tôi tới kìa! Ngài Carreidas
sẽ hân hạnh được gặp những người
đầu tiên lên Mặt trắng đây.

"Người chẳng bao giờ
cười" đây sao?!

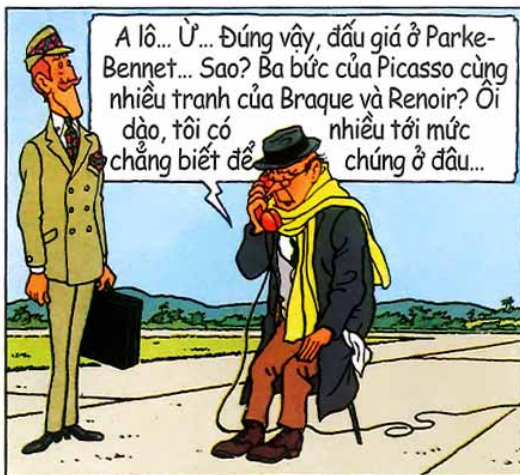
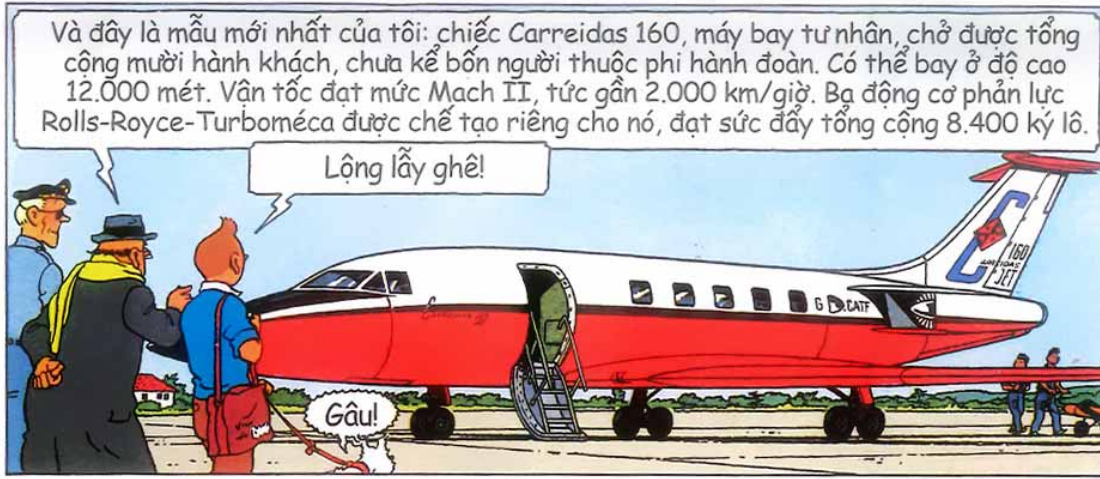
* Về "sự tích" câu mắng yêu này,
mời bạn đọc lại tập "Cả mập vùng Biển Đỏ".
** Đón xem các tập "Mục tiêu: Chợ Hàng",
"Đi dạo trên Mặt trăng".

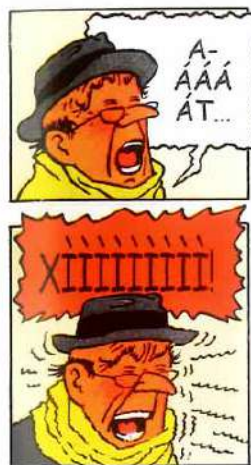

C4, D4, E4? Chà, Thuyền trưởng bắn đạo đầu đầu có tề: một cú làm chìm một tàu ngầm của tôi. Hai cú kia trật lất.

À, tốt.

Đạo đầu khá quá, phải hút một tàu thuốc mới được. Tôi hy vọng khói thuốc không làm phiền ông chứ?

Cấm hút thuốc trên máy bay, Thuyền trưởng à: tôi không chịu được mùi thuốc lá.

Giờ tới lượt tôi... Chờ chút... A-4, B-4 và... ở, C-2.

Bắn khá quá, ông Carreidas. Chìm một tàu phóng thủy lôi vì trúng hai phát! Phát kia trúng một tàu phóng thủy lôi khác!

Tới lượt tôi... Tôi phải gỡ lại mới được... Coi nào... C-5, D-5, E-5.

Thuyền trưởng xui rồi: cả ba phát đều trật. Tối phiền tôi bắn trả đây... Thuyền trưởng có ghi chú? A-8, B-8, C-8.

Ngàn triệu lần chết tiệt!

Thêm một tàu tuần tra bị chìm, bị trúng cả ba phát! Y như trò phù thủy mà! Ông nghĩ sao về cú này: C-6, D-6, E-6?

Tiếc cho ông quá: đi tong cả ba phát! Ông nói trò phù thủy gì chứ? Không phải đâu, chỉ cần có năng khiếu thôi. Tối lượt tôi... Chờ chút, để tôi tập trung suy nghĩ...

Cứ hết như ông ta thấy bản đồ của mình vậy! Lại còn cấm hút thuốc nữa chứ!

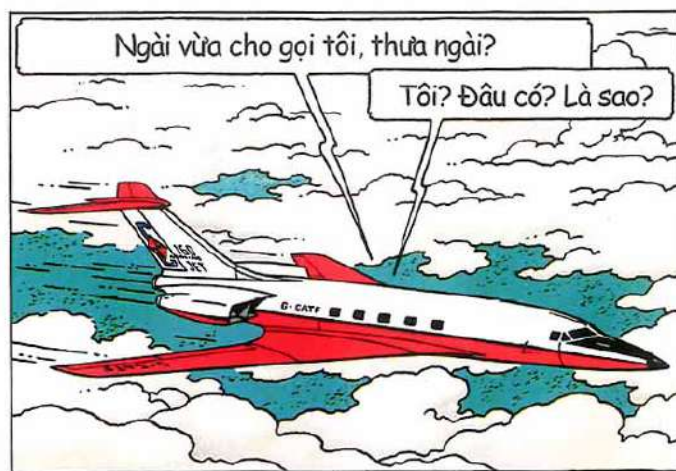
Chà, lạ quá, có vẻ như... Nhưng mình đâu có nằm mơ!

Loạt bắn thứ ba của tôi nè: G-1, G-2, G-3.

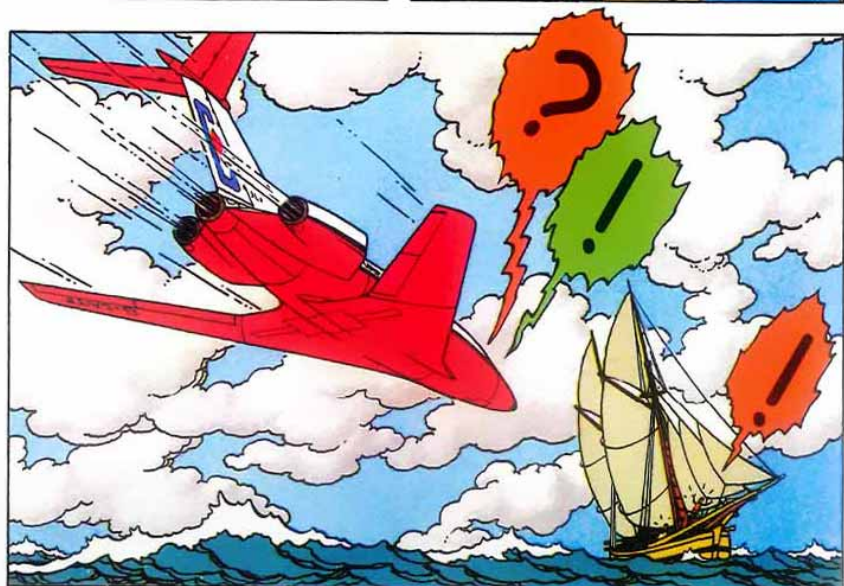
CÁNH!

* Trong nguyên tác: Chim én (hirondelle), do Giáo sư Tournesol lãng tai, nghe mang máng âm tương tự của từ “cánh” (aile).

* Tiếng Indonesia.

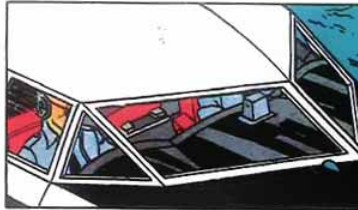
Tao muốn nói gì hả? Là vậy nè: đường băng hạ cánh đó dài không tới một phần tư khoảng đáp xuống cho một chiếc máy bay cỡ này. Nên mười phần thì hết chín là ta sẽ bỏ xác thôi.

Mười phút sau...

Đảo Bompà kia. Họ chờ ta ở đó.

Tốt. Lấy lại độ cao 1.000 feet(*), giảm tốc độ, choãi cánh trở lại, bỏ hết các bình nhiên liệu. Rồi tới luôn, bác tài!

Chúng lấy lại độ cao, chắc muốn đáp xuống... Đúng rồi, đảo kia... Nhưng chúng điên rồi! Đường băng ngắn quá...

Họ bố trí thiết bị rồi.

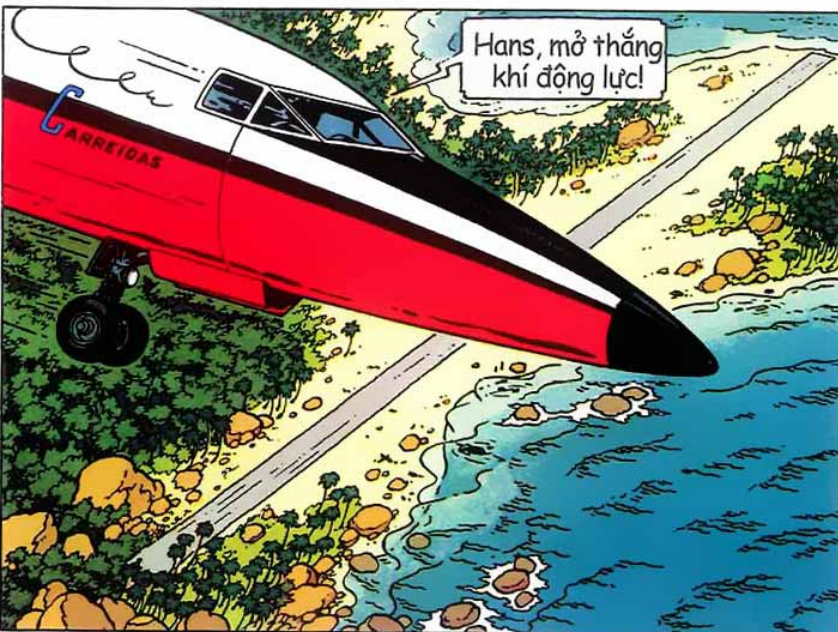

Ừ, thấy rồi.

À, chúng đã mở càng hạ cánh, sắp đáp rồi.

Hans, mở thắng khí động lực!

Sao cứ rung chấn hoài vậy, cái thứ phi công tài tử Brest sấm sét kia!

Tại thắng khí động lực đó.

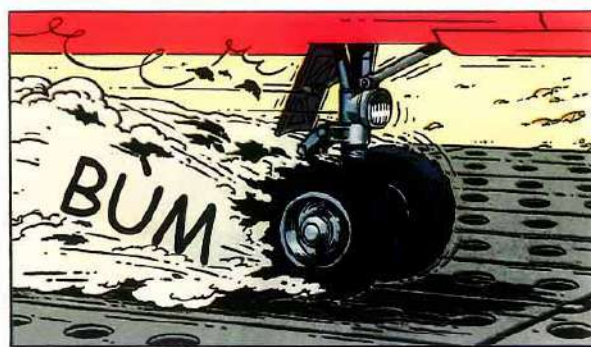
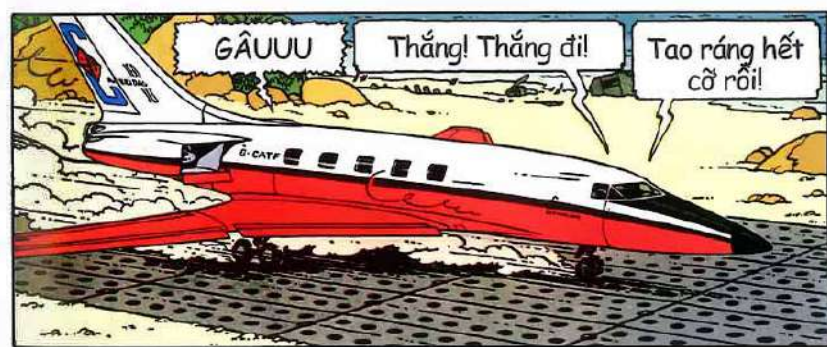
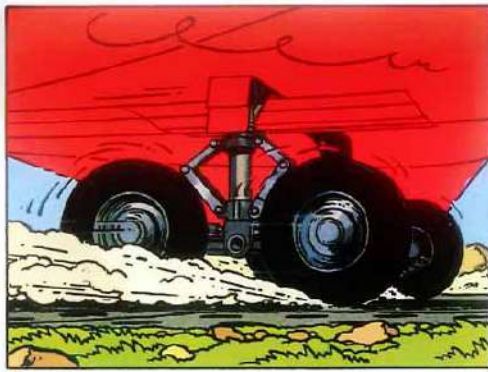
Tất cả ngồi xuống, tựa lưng vào vách trước và vòng tay ôm đầu, mau!

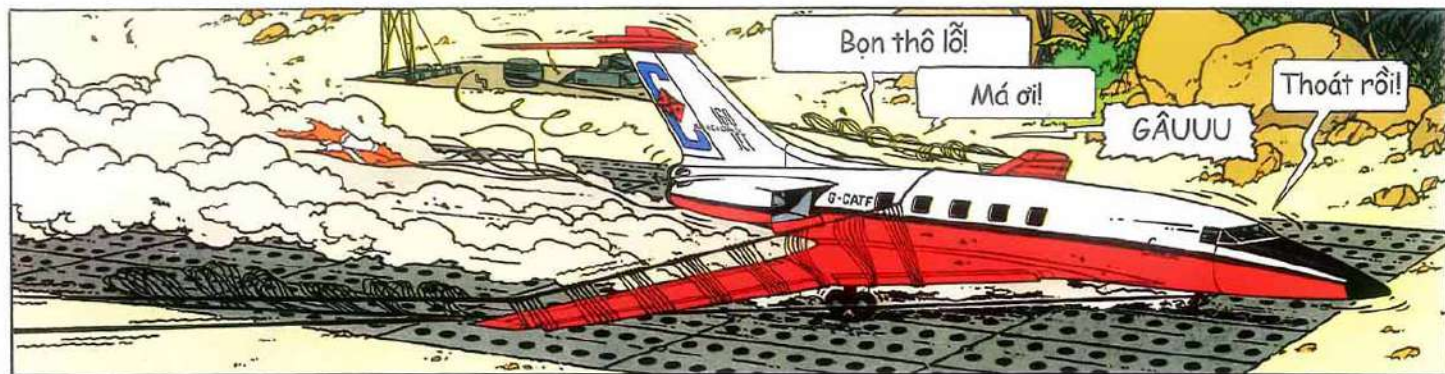
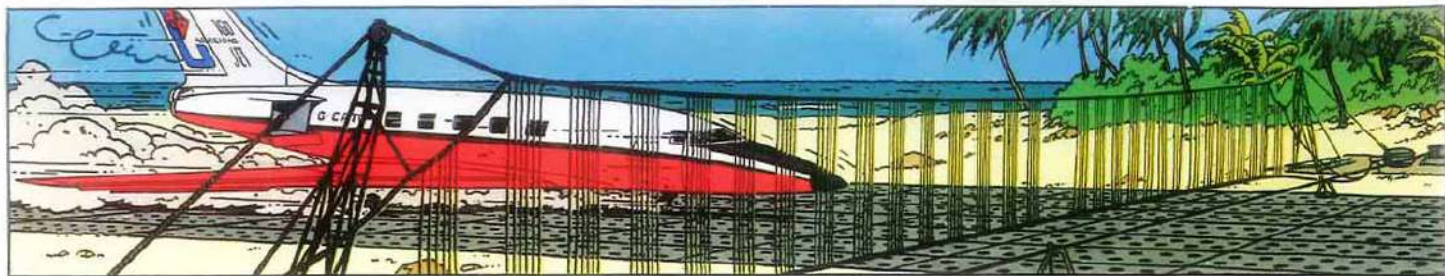

Tới lúc rồi, ban già Colombani à, nhất chín nhì bù thôi!

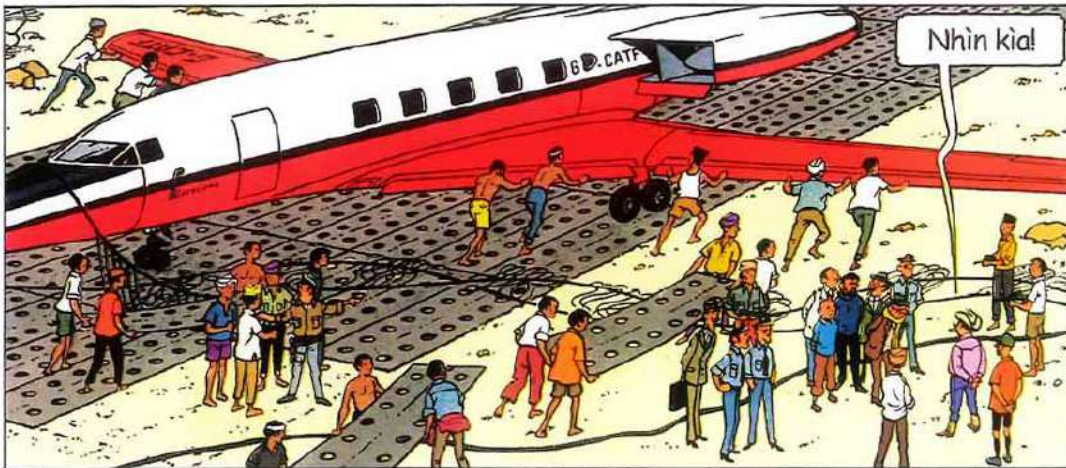
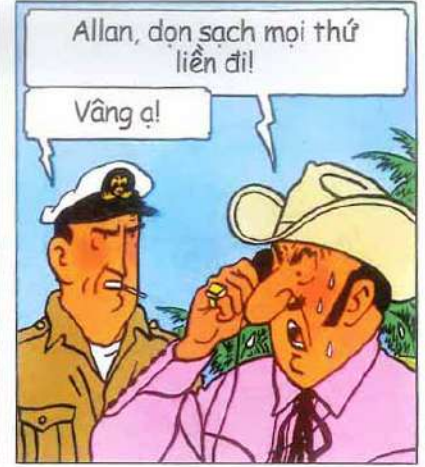

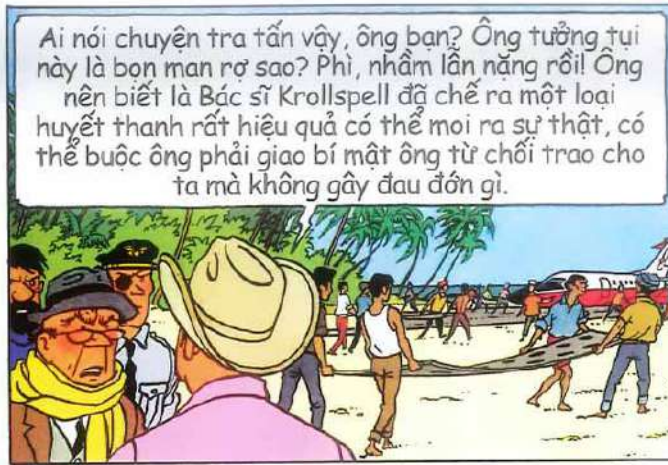
* Feet (trong nguyên bản tiếng Pháp là Pied): đơn vị đo lường, 1 feet tương đương 0,3048 mét. Độ cao 1.000 feet bằng khoảng 304,8 mét.

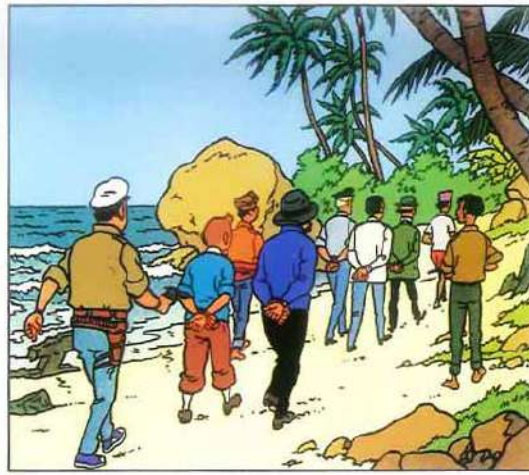

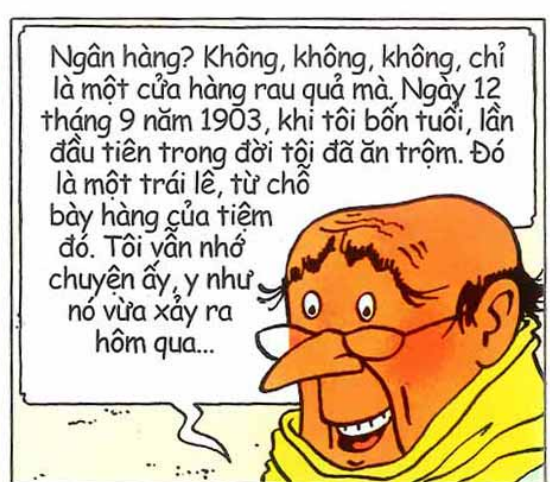

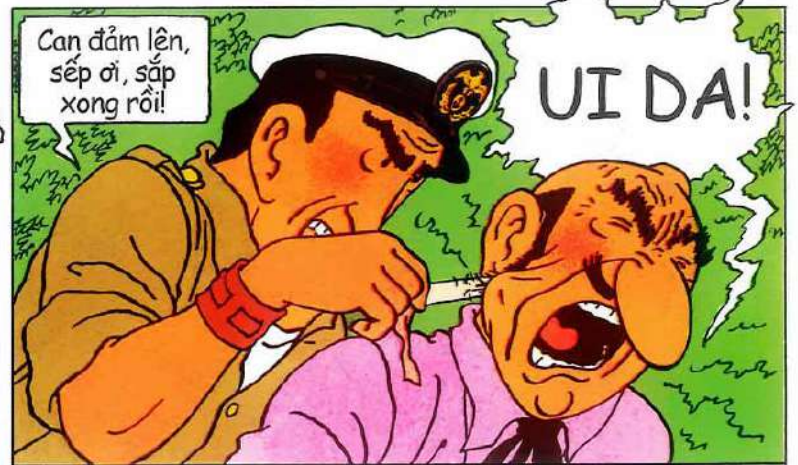

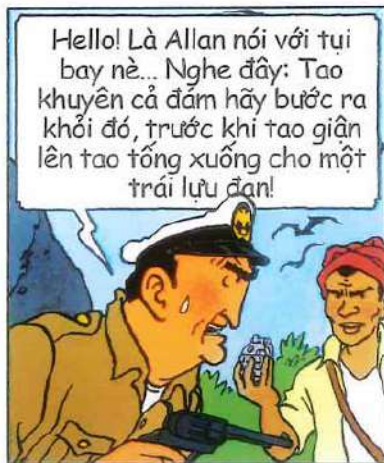

Đến lúc rút chốt
"trái dứa" này...

... Và tao sẽ ném
nó... Một... Hai...

... B...

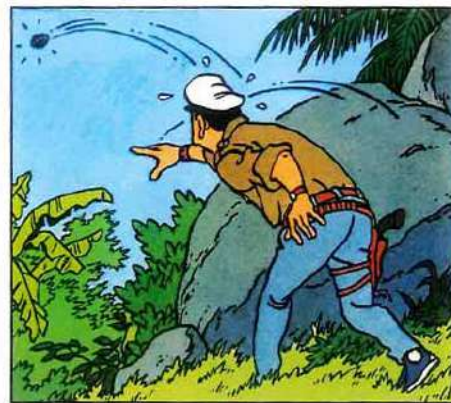
Mình đang làm trò tầm bậy
gì đây? Ông chủ muốn bắt
sống Carreidas và Krollspell
mà! Không khéo ông
sẽ "xử" mình luôn!

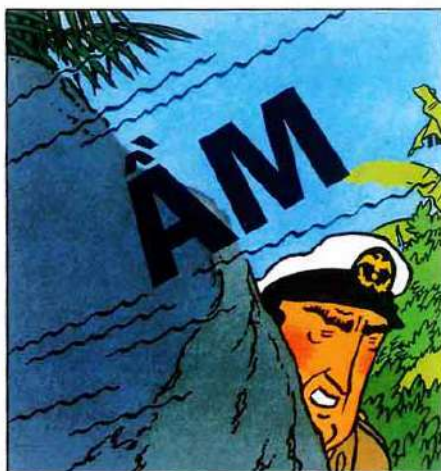
Giờ thì làm gì
với trái lựu
đạn này?

Mau lên, tụi bay núp
hết đi... Tao sẽ ráng
ném nó ra xa nhất.

Phào... Toát
cả mồ hôi
luôn!

Xong! Hết
nguy hiểm
rồi.

Thằng ngu độc địa
nào đã có ý tưởng
thiên tài về trò ném
lựu đạn vậy?!

Tao cá là chính mày, thằng ngu kia!
U mê tầm tối! Ngốc toàn diện luôn!

Ngụ dốt quá sức! Còn lũ tù binh
của ta đâu? Tù binh đâu?

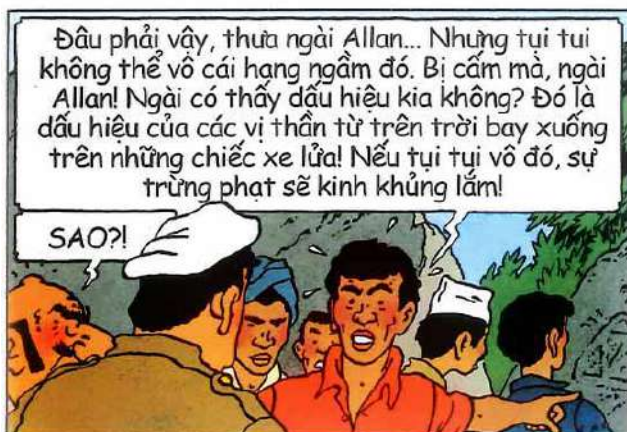
Đ... đó... trong cái hang...
đ... đó...

Trong cái hang đ-đó!
Trong cái hang đ-đó!
Vậy mày còn chờ gì
nữa mà không xuống
rồi lôi chúng ra khỏi
cái hang đ-đó? Hả?
Chờ gì nữa chứ?

Sao rồi? Tụi bay còn chờ gì nữa, sao
không chịu vô trong đó lôi chúng ra?
Mềng ơi! Chờ gì nữa chứ?

Ông nổi điên lên, hết cách để giữ ông lại, rồi ông đá vô xương cẳng chân của tôi!

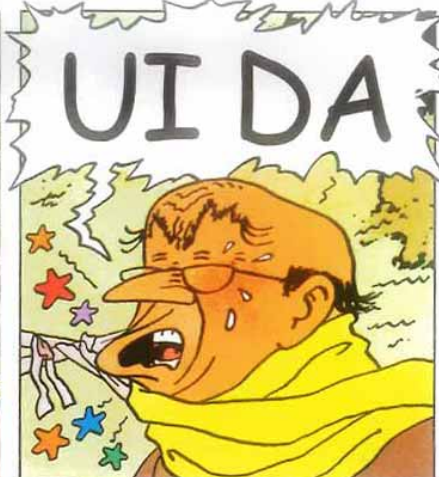
HMMM

Đúng rồi, có thể ta nên cởi trói cho ông ấy... Bác sĩ có nghĩ rằng ông ấy còn chịu ảnh hưởng của... ở... huyết thanh của ông?

Không, hiệu quả của thuốc giờ đã hết.

HMMM

UI DA

Ừ, mấy người phải trả giá đắt về những điều sỉ nhục mà ta phải chịu đựng! Và trước hết, trả ngay nón cho ta! Ta muốn nón của ta! Trả nón đây cho ta!

Sao mà giận dữ vậy?

Để tôi giải thích...

Đi tìm nón cho ta! Ngay lập tức! Nón hiệu Bross & Clackwell trước chiến tranh đó, nhóc à! Không thể thay thế! Nón của ta, nghe rõ chứ!

Nhưng...

... Vì muốn cứu ông ta nên tụi tôi buộc phải trói và bịt miệng ông lại.

Khó chịu heng. Để tôi làm ông ta dịu lại.

Nhìn thẳng vào mặt tôi nè.

Sao? Ông nói với tôi bằng cái giọng đó hả? Bộ hông biết tôi là ai sao?

Nón đây, và giờ thì ông thanh thản rồi nhé!

Ồ, cảm ơn, cảm ơn!

Cái nón Bross & Clackwell của tôi! Bị dơ hết rồi, nhưng may mà chỉ bị dính bụi!

Chà, tôi hạnh phúc vì lại tìm được nó! Hề cớ để đầu trần là tôi bị số mũi liền hà...

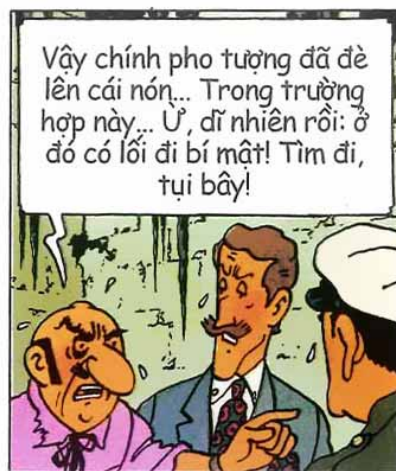
Tôi đã làm gì hả? Đơn giản là chỉ thôi miên, khiến ông ta tin rằng giờ ông ta đã có cái nón trên đầu.

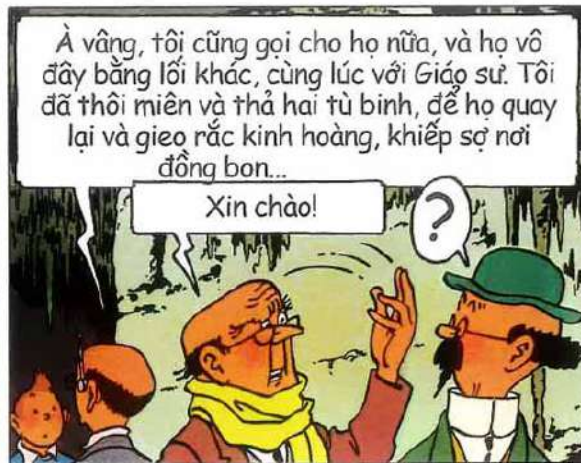
Tôi có đội ngược nó không vậy? Không mà!

Nào, tìm kỹ đi! Chúng bốc hơi thế quái nào được chứ!

* Trong nguyên tác: Làm sập tòa nhà Empire State (cao 102 tầng, ở New York, Hoa Kỳ).

Các hang này thông với một cạnh của ngôi đền, cạnh kia nằm gần một miệng núi lửa cổ.

?

!

Nè, chừng nào mới hết mấy trò động đất của ông vậy?

Hết động đất rồi, đó là chuyện khác: chắc bọn cướp đã tạo vụ nổ... Tôi thấy trước tai họa mà... Mau lên!

Thêm vài phút nữa, ta sẽ ra chỗ ngoài trời...

... Và điều quan trọng là họ đã tìm ra nón của tôi.

Tất nhiên rồi!

?

TỐC

Ủa, mưa rơi trên đầu tôi! Nếu vậy, cái nón tôi đang đội là sao?...

Chờ đó, tôi sẽ trở lại ngay! Tôi đi tìm nón đây!

Quay lại đi, nón trên đầu ông kia!

Đúng vậy, ông đang đội nón của mình mà!

Xin lỗi! Cái này thấm nước, đâu phải nón của tôi!

Trời ạ, các dải khói này ở đâu ra?

Và cái mùi này nữa? Hình như là... là mùi lưu huỳnh!

AAA...

?

Bây giờ là tới khí độc, lấy khăn tay che miệng mau lên!

Đằng trước, bước!

Chà chà chà, lại xảy ra chuyện gì ở đây rồi?

Coi nào, đây là loại đá gì vậy?

Lối này, lên lên! Các anh sắp tới nơi rồi!

Đi tới đi, và che cái này lên mũi nè!

Phào! Cuối cùng đã có không khí trong lành!

Dĩa bay sẽ tới chỗ này, phía trên miệng núi lửa cổ.

Nhìn kia, bầu trời đỏ rực lên!

Đó là do dung nham đang tuôn xuống sườn núi lửa.

... Allan! Allan, chờ tao với!

Tới chỗ xuống cũi hộ mau, đó là lối thoát duy nhất!

Mọi người ở cả đây rồi chứ?

Ờ... tôi cho là... ừ...

Tội nghiệp chưa, chắc Giáo sư đã bị tuột lại phía sau rồi!

HUUUUUUU

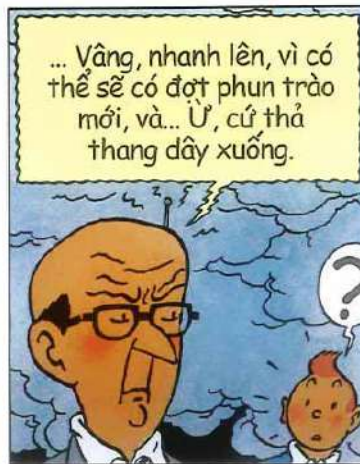
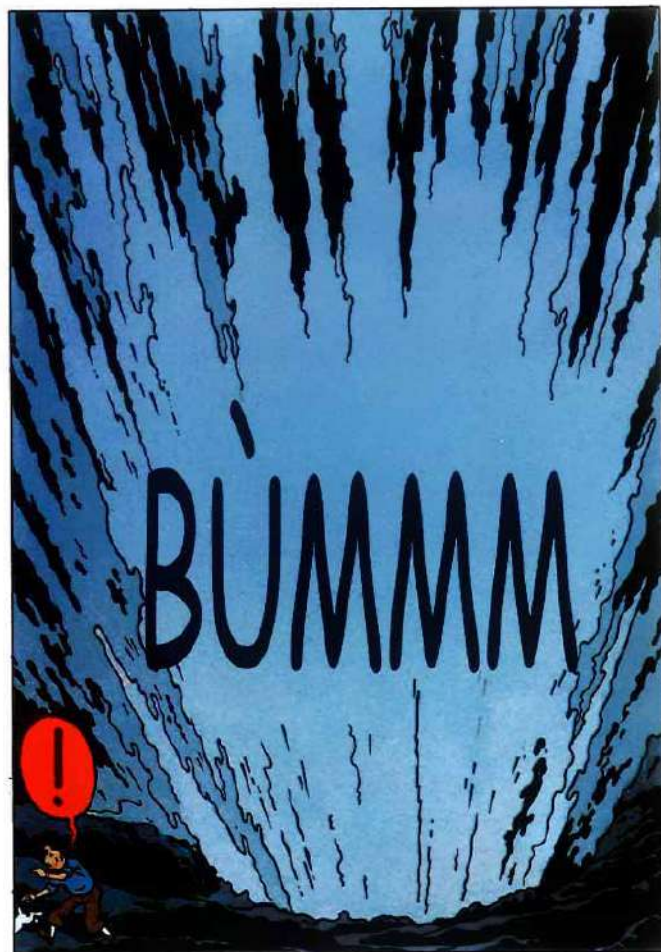
Giáo sư!!! Giáo sư đâu rồi???

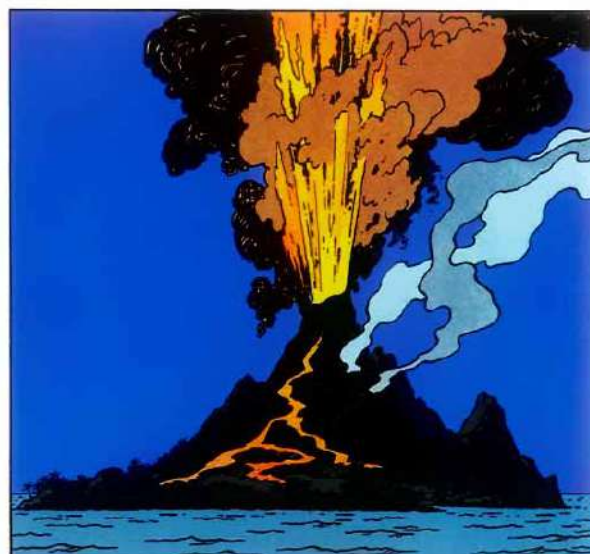

Tintin! Trời ơi, quay lại đi cậu bé thủy thủ! Quay lại ngay đi!

HUUUUUUU

Vài ngày sau, cách đó hàng ngàn cây số...

Xin thông báo: Sáu trong số chín hành khách trên máy bay của nhà tỷ phú Carreidas, trong đó có cả ông Carreidas, đã được tìm thấy trên một xuồng hơi trôi dạt cách hành trình bình thường của họ hơn 320 km, ở gần đảo Bompa. Được biết đảo này vừa bị một đợt phun trào núi lửa tàn phá. Những người thoát nạn hẳn đã bị sốc. Sau rất nhiều giờ được chăm sóc ở bệnh viện Djakarta, họ mới có thể tỉnh dậy...

... Sự việc bí ẩn đến mức chúng tôi đã quyết định cử một nhóm phóng viên đến hiện trường để phỏng vấn những người sống sót.

Dĩ nhiên mọi chi phí sẽ do Nhà nước chi trả, và khoản này được lấy từ tiền thuế của người dân mà!

Chúng tôi xin bắt đầu từ người chủ của máy bay... Thưa ông Carreidas, sự mất mát chiếc máy bay mẫu cùng sự biến mất bi thảm của viên thư ký và hai nhân viên trong phi hành đoàn hẳn đã làm ông rất buồn...

Vâng, tất nhiên...

... Những điều ấy thật đáng buồn nhưng biết sao được, đó là cuộc sống mà! Điều đáng buồn nhất là tôi đã bị mất chiếc nón hiệu Bross & Clackwell bán ra từ hồi trước chiến tranh... Đó mới đúng là không thể thay thế!

Còn những vết chích trên tay ông, thưa ông Carreidas? Có vẻ những người đồng hành của ông không có những vết ấy?

Tôi có quyền được chăm sóc đặc biệt chứ?

Ờ... đúng vậy...

Cơ trưởng Szut, ông có thể cho biết trong hoàn cảnh nào, với sự cố nào mà ông buộc phải hạ cánh? Có phải thông điệp cuối cùng của ông cho biết lúc ấy máy bay đang bay qua Sumbawa và mọi chuyện trên máy bay đều ổn?

Vâng...

... Vâng, nhưng tôi không thể nhớ lại gì cả, giống như có một lỗ hổng trong trí nhớ... Tôi không hiểu... Y như mơ vậy.

Tôi cũng vậy, hết như tôi đã trải qua một cơn ác mộng kinh khủng...

Ủa, lão rậm râu ở lâu đài Moulinsart kìa! Chà! Phải nói lão có cái tài luôn luôn dẫn thân vô những chuyện rắc rối, kỳ cục!

Tôi lẽ mờ thấy lại những mặt nạ nhân nhố, những hầm ngầm với sức nóng của địa ngục.... Brest sấm sét ời! Tôi vẫn còn khát mỗi khi nhớ tới nó!

Còn bạn thì sao?

Tôi hả? Tôi cũng có giấc mơ tương tự. Rất lạ lùng phải không, nhưng mà...

Và đây là người bạn chẳng hề rời xa anh ấy(*)!

... Nhưng điều làm chúng ta rối trí nhất trong câu chuyện này chính là điều mà Giáo sư Tournesol sắp tiết lộ với các bạn...

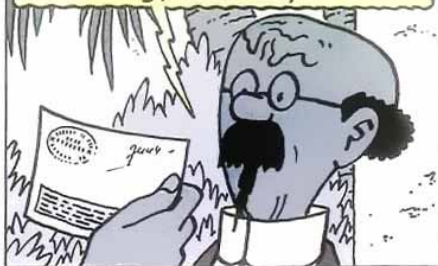
* Trong nguyên tác: Và đây là "Riquet có bèm" chẳng bao giờ rời xa anh ấy! Tác giả Hergé đã sử dụng điển tích từ truyện cổ tích "Riquet à la Houpe" của nhà văn Pháp Charles Perrault (1628-1703), với hàm ý Giáo sư Tournesol tuy rất thông minh nhưng hơi kém phần... đẹp lão.

Ông có nghĩ, như tác giả bức hình này khẳng định, rằng đây thật sự là một đĩa bay? Và nếu là vậy, ông có tin rằng những thiết bị ấy có nguồn gốc ngoài Trái đất?

Nội thất gì chứ? Thật tình, tôi chẳng thấy có gì liên quan ở đây... Với tôi, bức hình này đã chụp lại một trong các vật thể bay không xác định, mà ta hay gọi là đĩa bay.

Ông có tin rằng các vật thể bay ấy đến từ một thế giới khác?

Giải khát hả? Không, cảm ơn, tôi đâu có khát!

Ơ... Thêm một câu hỏi nữa, thưa Giáo sư. Ông và các bạn đồng hành của mình bị mắc chứng quên?

Công chúng tên hả? Ơ... Tôi chưa đặt tên cái vật lạ ấy đâu, nhưng mà...

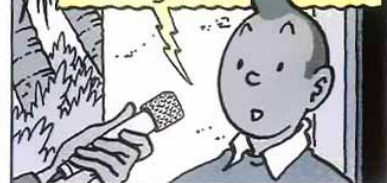

Xin lỗi? Ông... À hèm.. Tôi không có ý muốn nói là hội chứng quên là khá hiếm... Báo chí sáng nay vừa cho biết: Bác sĩ Krollspell, Giám đốc một viện tâm thần ở New Delhi, sau một tháng mất tích vừa được tìm thấy trong tình trạng đang đi lang thang ở vùng xung quanh thành phố và hoàn toàn bị mất trí nhớ.

Nhưng trường hợp của các vị, các bác sĩ có giải thích vì sao tất cả đều mắc chứng quên?

Họ chưa thể giải thích một cách chính đáng! Kể ra cũng chẳng hơn gì chúng tôi...

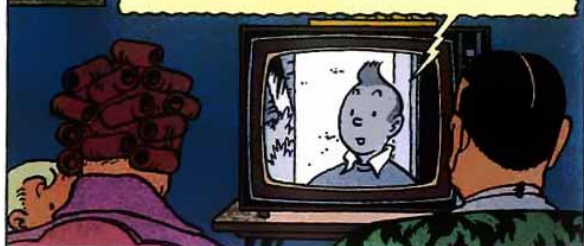

À, nếu tớ có thể kể lại hết những gì đã thấy! Nhưng sẽ chẳng ai tin tớ đâu.

Để kết thúc, liệu các ông có thể cho biết những dự án sắp tới?

Chúng tôi sẽ đáp ngay máy bay sang Sydney, vừa kịp dự buổi khai mạc Hội nghị về hàng không vũ trụ.

Vậy xin chúc may mắn, chúc cuộc hành trình của các ông sẽ không còn bị bất cứ điều chi làm gián đoạn. Tạm biệt Thuyền trưởng!

Tạm biệt!

DONG Thông báo lần cuối: Hành khách đi chuyến bay 714 của hãng Qantas đến Sydney, xin vui lòng khẩn trương ra cửa số 3.

truyentrangphapbi.com

HẾT